

Z hlediska konceptu tzv. velkých a politických dějin se údolí Albeřického a Lysečinského potoka nachází zcela na okraji. O třech vesnicích, které se rozkládají podél vodotečí po stráních údolí, nelze použít příliš mnoho objektivních superlativů. Nebylo zde ani nejstarší osídlení v Krkonoších, nepochází odtud žádná veřejně známá osobnost, neodehrála se zde žádná bitva ani setkání panovníků, není to průmyslově, zemědělsky, kulturně či turisticky věhlasné místo, zdejší obce nezanikly po odsunu původního německého obyvatelstva, ani nevykazují znaky zdevastované krajiny. Údolí je zajímavé samo o sobě, svou existencí a osudem všech lidí, kteří v něm žili a ovlivňovali krajinu, do které je zasazeno.

Pro mne je údolí zajímavé a blízké i tím, že do něho patřím již 28 let. Subjektivní ponoření a osobní zaujetí pro téma je pro mne východiskem, fokus na konkrétní místo v konkrétním čase a na konkrétní lidi je páteří mé práce, respektování kritické metody pramenů je určujícím rámcem. Z této premisy vychází důraz, který kladu na osobní vzpomínky lidí, kteří v dané době v údolí žili nebo jím prošli.